

portal

El moment de fer més i millor

Mireia Mata

Directora general d'Igualtat de la Generalitat de Catalunya

@MireiaMata_DGI

En el llarg camí cap a la justícia social, una de les passes principals és el reconeixement dels drets individuals i col·lectius. Els drets de les dones, els de les persones de diferents orígens, de diferents creences, de diferents capacitats. També els drets de les persones d'identitats sexuals i expressions de gènere que no corresponen a l'heteronormativitat. Els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transsexuals, intersexuals formen part indissoluble dels Drets Humans i com a tals hem de fer-ne defensa activa i militant, des de les institucions, com a societat, i a títol individual.

El camí per a que societats com la nostra entenguessin una veritat tan evident ha estat llarg i feixuc. Com sempre, les persones més valentes van haver de ser les primeres en obrir camí, enfrontant-se a molt més que el menyspreu i l'ostracisme social: amenaces, agressions, presó i tot sovint la mort ha sigut el preu que molts activistes han hagut de pagar per aconseguir que la causa dels drets LGTBI s'obris pas en societats construïdes sobre cultures rabiosament homòfobes des del seu mateix origen.

La llum que aquests activistes van portar als carrers tard o d'hora havia d'entrar, també, a les institucions. En el cas concret de Catalunya, com a país garant de drets a la diversitat, es va aprovar, al 2014, la Llei 11/2014 per a garantir els drets de lesbianes, gais, bisexuals, transgènere i intersexuals i per a eradicar l'homofòbia, la bifòbia i la transfòbia. Una llei impulsada per la societat civil i el món associatiu després de molts anys de reivindicació i treball —sovint fet sota repressió, sovint fet en solitari—, i que esdevé una tasca que ens cal reconèixer i agrair sempre. Perquè, com hem dit, ha estat la societat civil la que ha posat la qüestió LGTBI a l'agenda política, a casa nostra i arreu del món.

A Catalunya tenim una llei pionera i de referència internacional per la seva transversalitat, que abasta tots els àmbits de la vida de les persones. El desplegament de polítiques públiques de visibilització i posada en valor de la diversitat sexual i d'expressió de gènere, i de prevenció i lluita contra qualsevol mena de discriminació, no és un tema opcional o discrecional, no depèn de la sensibilitat a l'afinitat amb el col·lectiu o

la tendència ideològica. És llei. I el context és favorable: una ciutadania sensibilitzada, uns agents socials disposats, unes institucions amb voluntat política manifesta, i una majoria parlamentària que ha fet possible una llei que no només empara sinó que promou les polítiques positives i proactives. Però la plena acceptació de les sexualitats alternatives al model heteropatriarcal dominant encara està lluny de ser una realitat. Ens cal més activisme, més política i, també, més reflexió i debat com a país. Ens cal més reflexió i debat per aconseguir nous avenços que mantinguin el nostre país com a referent europeu i mundial en la defensa del dret a la llibertat sexual en la seva expressió més àmplia. Ens cal més reflexió i debat, en definitiva, per a esdevenir la República que volem, la del respecte als drets LGTBI, uns drets que són, cal insistir, els Drets Humans. ■